

Ο κ. καθηγητής ξεκαθαρίζει¹ πολλές ανεύθυνες εικασίες για το τι είναι το προπατορικό αμάρτημα. Έτσι μπορούμε να αντιληφθούμε σωστά το πως αυτό αφορούσε την Θεοτόκο, αλλά και την **ωφέλεια από τον νηπιοβαπτισμό ο οποίος εξαλείφοντας το προπατορικό αμάρτημα δεν θίγει την ελεύθερη βούληση!**²

Μερικοί "θεολογούντες" εκ του προχείρου έφτασαν να αναφέρουν το προπατορικό ως σωματικά μεταδιδόμενο ...αμάρτημα! Αν είναι δυνατόν να θεωρηθεί αμαρτία μόνο σωματική (!), οπότε συμπεραίνουν: **«Έτσι εξηγείται και η απόλυτη αναμαρτησία της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ενώ είχε κληρονομήσει το προπατορικό αμάρτημα στο σώμα της, η ψυχή της έμεινε παντελώς αναμάρτητη...»!**³ Προσοχή λοιπόν στην "θεολογία" εκ του προχείρου!

«Το γεγονός ότι ο Αδάμ εξ αιτίας της προσωπικής αμαρτίας του, παρατηρεί ο ιερός Χρυσόστομος, κατέστη θνητός και ως εκ τούτου καθίστανται θνητοί και οι απόγονοί του είναι κατανοητό και εύλογο. Το να καταστεί όμως αμαρτωλός κάποιος άλλος εξαιτίας της παρακοής του Αδάμ, αυτό θα ήταν άδικο και παράλογο». (σελ. 10)

«Νενόσηκεν ουν η φύσις την αμαρτίαν δια της παρακοής του ενός, τουτέστιν Αδάμ. ούτως αμαρτωλοί κατεστάθησαν οι πολλοί, ουχ ως τω Αδάμ συμπαραβεβηκότες, ου γαρ ήσαν πώποτε, αλλ' ως της εκείνου φύσεως όντες». (σελ. 12).

Υπάρχει λοιπόν και φυσική (της ανθρώπινης φύσης) αμαρτία, που είναι ο χωρισμός της φύσης μας από τον Θεό. Αυτό είναι το προπατορικό αμάρτημα που είχε και η Θεοτόκος, πριν τον Ευαγγελισμό και τη σύλληψη του Χριστού, **διότι απλούστατα ανήκε και αυτή (ψυχικά και σωματικά) στο ανθρώπινο γένος!**

Δύο είναι οι αμαρτίες του Αδάμ κατά την παράβαση της θείας εντολής εξηγεί ο άγιος Μάξιμος. Η πρώτη, που είναι κατακριτέα, οφείλεται στην προαίρεσή του και η δεύτερη στις συνέπειες από την πρώτη στην ανθρώπινη φύση (=ψυχή και σώμα).

«Δύο γάρ άμαρτίαι γεγόνασιν έν τώ προπάτορι κατά τήν παράβασιν τής θείας έντολής, ή μέν διαβεβλημένη, ή δέ άδιάβλητος, αίτιαν έχουσα τήν διαβεβλημένην, και ή μέν προαιρέσεως, έκουσίως άποθεμένης τó άγαθόν, ή δέ φύσεως, άκουσίως διά τήν προαίρεσιν άποθεμένης τήν άθανασίαν». (Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής προς Θαλάσσιον απ. 42).

Συμπέρασμα (ΛΜΔ): Η Παρθένος δεν γεννήθηκε με άσπιλο σύλληψη, όπως λένε οι παπικοί, γι' αυτό κληρονόμησε το προπατορικό αμάρτημα (σαν άνθρωπος). Αλλά δεν βλάφθηκε από αυτό. Διότι με αγώνα **«η ίδια διέλυσε μέσα της την έχθρα που υπήρχε (σαν προπατορικό αμάρτημα) στην ανθρώπινη φύση κατά του Θεού, και άνοιξε τον Ουρανό και προσείλκυσε την χάρη και έλαβε τή δύναμη ν' άγωνισθῆ κατά τής άμαρτίας»** λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας.⁴ Και έτσι **«ενώ ο φραγμός της έχθρας υπήρχε ακόμη (όταν γεννήθηκε η Θεοτόκος), αυτή συνδέθηκε με τον Θεό και τι υπάρχει πιο πρωτοφανές από ότι το τείχος εκείνο που χώριζε ολόκληρη την Οικουμένη από τον Θεό δεν άντεξε στην προθυμία μιας ψυχής»;**

Το παρόν (εκτυπώσιμο): https://www.imdle0.gr/diaf/books/martz_propatoriko_amart.pdf

¹ Διαβάστε: https://www.imdle0.gr/diaf/books/martz_propatoriko_amart.pdf

² Διότι η **ελεύθερη βούληση, που νοείται ως προς την αρετή ή την κακία**, δεν έχει σχέση με την άρση του προπατορικού αμαρτήματος το οποίο αφορά την φύση του ανθρώπου και όχι την προαίρεση. Η τελευταία δεν έχει προλάβει να αναπτυχθεί στα νήπια και να γεννήσει αμαρτίες, οι οποίες και αυτές συγχωρούνται με το άγιο Βάπτισμα. Έτσι ο νηπιοβαπτισμός είναι μια δωρεά του Κυρίου που ανορθώνει τη φύση (ψυχή και σώμα) του βαπτιζομένου και την καθιστά ικανή να πολεμά τον διάβολο και να λαμβάνει τα δώρα του Αγίου Πνεύματος.

³ Αυτά τα αθεολόγητα γράφονται στην «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ», τ. 154-155, σελ. 253. (www.agnikolaos.gr).

⁴ <https://www.imdle0.gr/diaf/2024/ag.Nik-Kavasilas-gen-Theotokou.pdf>